

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200860
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200860.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: npor. C. N., F. I., právne zastúpený: JUDr. Martin Bašista, advokát so sídlom Námestie sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17. februára 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 81/2011-41 zo dňa 15. novembra 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 81/2011-41 zo dňa 15. novembra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17. februára 2011 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania, pozostávajúce z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 128,82 €, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet JUDr. Martina Bašistu, advokáta so sídlom v Poprade.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-168/2010 zo dňa 17. februára 2011 a nepriznal mu náhradu trov konania.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný o rozklade žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra č. 491 zo dňa 12.11.2010, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej aj „zákon č. 73/1998 Z.z.“) rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil a rozklad žalobcu zamietol.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že jeho úlohou bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a posúdiť, či je v súlade s právom a dospel k záveru

totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov, že nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu. Správne orgány oboch stupňov si pre záver, že žalobca svojím konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, porušil služobnú prisahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, zadovážili dostatok skutkových podkladov a dôkazov v súlade s ustanovením § 238 zákona č. 73/1998 Z.z.

K námietke žalobcu týkajúcej sa absencie podpisu ministra vnútra súd poukázal na ustanovenie § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutie podľa § 245 a § 246 zákona sa oznamujú dorúčením ich odpisu, resp. originál rozhodnutia sa nachádza v spise, kam má právo účastník správneho konania nahliadať. Ostatné výtlačky rozhodnutí sa vyhotovujú s doložkou „v.r.“, k podpisovej doložke ministra vnútra Slovenskej republiky a doložkou „za správnosť“, kde sa podpisuje príslušný pracovník žalovaného, ktorý odpis vyhotovil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil, alternatívne zmenil a žalobe vyhovel z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch namietal, že dôvody pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru, a ktoré boli podkladom pre začatie trestného stíhania neboli v rámci prípravného konania potvrdené. Prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov v administratívnom spise žalovaného, pričom nepovažoval za potrebné doložiť spis trestného konania, ktorý sa voči jeho osobe vedie na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby - Východ, Košice, ČVS: SKIS-377/IS-4-V-2009. Doplnením dokazovania by totižto zistil, že skutočnosť, na základe ktorých bol prepustený zo služobného pomeru, a ktoré boli podkladom pre odôvodnenie takéhoto postupu neboli v rámci trestného konania preukázané, a predmetné trestné konanie bude, resp. by malo byť dozorujúcim prokurátorom (podľa vyjadrenia vyšetrovateľa), po procesnom doplnení o preštudovanie spisu, voči jeho osobe zastavené.

Ďalej argumentoval, že dôvodné podozrenie, že svojim konaním mohol zvlášť hrubým spôsobom porušiť služobnú prisahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (ktoré nerozviezol) sa vzhľadom na uvedené ukázalo ako neopodstatnené a neexistujú iné dôvody, pre ktoré by mohol byť prepustený zo služobného pomeru. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, ktorý sa s takýmito právnymi závermi stotožnil je nesprávne a nezákonné aj s poukazom na usmernenie MV SR č.p. SPC-625/1-2005 v časti pre postup policajných orgánov pri prepúšťaní príslušníkov Policajného zboru zo služobného pomeru. Neexistuje jediný dôkaz o tom, že pri výkone pracovnej činnosti sa dopustil konania, ktoré by mohlo byť charakterizované ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti, a preto žalovaný pri rozhodovaní postupoval zaujate a tendenčne, a všetky skutočnosti vyhodnotil jednostranne v jeho neprospech.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť, pretože žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti o porušení, resp. nesprávnej aplikácii zákona. Zotrval na stanovisku uvedenom vo vyjadrení k žalobe a zdôraznil, že zákonné predpoklady prepustenia žalobcu zo služobného pomeru boli dané v čase rozhodovania o prepustení, a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania alebo konania o priestupku, tak ako to vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia uverejnené najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že prvý dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, uvedený v personálnom rozkaze ministra vnútra Slovenskej republiky č. 491 zo dňa 12.11.2010 je totožný so skutkom zo dňa 14.12.2009 pod bodom XII, pre ktorý bolo

žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a druhý dôvod na prepustenie žalobcu je totožný so skutkom pod bodom XIV pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona, podľa uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: SKIS-377/IS-4-V-2009 zo dňa 14.09.2010.

Najvyšší súd potvrdzuje, že z formálne právneho hľadiska, ten istý skutok, pre ktorý je vznesené obvinenie z trestného činu, môže byť súčasne dôvodom na prepustenie príslušníka policajného zboru. V kvázi jednočinnom súbehu môže byť tým istým skutkom naplnená nielen skutková podstata trestného činu, ale aj zákonný dôvod podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. Súbeh vylučuje iba skutočnosť, že veci patria do právomoci rozdielnych orgánov. Pokiaľ žalobca nebol právoplatne odsúdený pre trestný čin, je možné vyhodnocovať skutok iba v nadväznosti na porušenie interných predpisov na zvýšenie disciplíny policajtov.

Vzhľadom na to, že trestné konanie i konanie o skončení služobného pomeru prebiehajú súbežne, dôkazy musia byť samostatne vykonané i v konaní o skončení služobného pomeru a ustálené detaily skutku v nadväznosti na porušenie konkrétnych služobných povinností. Zoznam interných predpisov žalovaný uviedol v prezenčnej listine z preškolenia interných predpisov na zvýšenie disciplíny policajtov zn. UHCP-41-15/RHCOP-PO-CP-PP-2009 (čl. 70), zn. UHCP-PO-CP-PP-278-005/2010 zo dňa 28.09.2010 (čl. 72). Predpisy sa v administratívnom spise nenachádzajú.

Ide najmä o tieto predpisy:

Nariadenie MV SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru

Rozkaz MV SR č. 63/2003, ktorým sa mení a dopĺňa Rozkaz MV SR č. 2/2002 o úlohách na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ

R MV SR č. 6/1997 úlohy na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ

Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 18 zo dňa 12.3.2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru.

K prvému skutku zo dňa 14.12.2009 najvyšší súd z DVD záznamu P 1283 A zistil, že žalobca v priebehu služobného úkonu prijal krabicu žltej farby, ktorú žalobca odložil do skrine v miestnosti. Žalobca po prevzatí krabicu neotvoril. V administratívnom spise absentuje zistenie obsahu tejto krabice a jeho vyhodnotenie v nadväznosti na etický kódex a porušenie služobných povinností. Dôležitý je reálny obsah krabice. Keďže priebeh služobného úkonu bol monitorovaný, obsah krabice mal byť pre účely konania zaistený. Na videozázname ďalej absentuje dátum a časový údaj umožňujúci presnú časovú identifikáciu konania žalobcu.

Pri druhom skutku zo dňa 01.02.2010 na DVD zázname P 1283 D absentuje prevzatie krabice žalobcom. Krabica bola voľne ponechaná na kresle v služobnej miestnosti. Rovnako absentuje zistenie jej obsahu a záznam o zaistení pre účely konania. Administratívny spis je potrebné doplniť i o služobnú prisahu žalobcu a interné predpisy upravujúce disciplínu policajtov, ktoré boli porušené.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Do právoplatného rozhodnutia o vine žalobcu v trestnom konaní musí žalovaný pri vyhodnocovaní dôkazov postupovať autonómne. Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť alebo služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že protiprávne konanie zakladajúce dôvod prepustenia,

ktorým je zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy (jej obsahom je služobná disciplína, ktorá je ďalej konkretizovaná internými predpismi) a služobnej povinnosti, bolo žalobcovi preukázané dôkazom získaným v trestnom konaní, vyplývajúcim z uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: SKIS-377/IS-4-V-2009 zo dňa 14.09.2010, na základe ktorého je žalobca vyšetrovateľom trestne stíhaný za zločin prijímania úplatku v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa, ako aj vlastným šetrením nadriadeného žalobcu, v rámci ktorého využil najmä výsledky použitia informačno-technických prostriedkov (kópii DVD záznamov), ktoré boli vykonané na príkaz sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku č.p.: BB-ŠTS-V-769-1/09-NU-690 zo dňa 03.12.2009, a ktoré dokumentujú protiprávne konanie žalobcu.

Z ustanovenia § 328 zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Takýmito prostriedkami sú nepochybne aj informačno-technické prostriedky (obrazovo-zvukový záznam), vykonané na príkaz sudcu špeciálneho súdu, a ktoré (podľa tvrdenia žalovaného) dokumentujú protiprávne konanie žalobcu.

Predmetom konania na najvyššom súde nebola trestná vec. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR týkajúcej sa problematiky prepustenia zo služobného pomeru policajta (napr. nález ÚS č. k. III. ÚS 263/06, rozsudok NS SR č. k. 1 Sžo/152/2007), účelom súdneho konania je len otázka, či sú splnené predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru. Pre posúdenie konania policajta postačuje preukázanie skutku, ktorý bol dôvodom na prepustenie a skutkové zistenia musia byť zadovážené spôsobom, ktorý predpokladá zákon.

Na druhej strane však dôkazy využité v trestnom konaní podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Zb., podľa ktorého oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu. Trovy konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu v konaní pred súdom prvého stupňa a boli vypočítané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3) za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 57 € + podanie žaloby 57 €), spolu 114 €, k tomu prislúchajúci režijný paušál (2x po 7,41 €) spolu 14,82 €.

Trovy právneho zastúpenia predstavujú celkom 128,82 €. Aj keď bol žalobca v odvolacom konaní úspešný, súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ich v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.